

L'Escala: Al paratge de la Clota

Descoberta d'una necròpolis

Pàgina 5

Per terres del Baix Empordà

Pàgina 9

Se celebrà la "I Marathó Catalunya 1978"

L'americà Dave Patterson, guanyador

Roses

S'intenta fer rutllar el CIT

Reunió a l'Ajuntament

Pàgina 5

Figueres

Sant Baldiri: adéu a una església

Pàgina 3

Alexandre
Deulofeu:
cap a l'Argentina,
a primers
d'abril

Hi pronunciarà un
cicle de
conferències sobre la
Matemàtica
de la Història

Pàgines 6 i 7

Dip. Legal: B 18920-1977

Redacció, Administració i Publicitat c/. Lasauca, 21 - 1er. C
Tel. 50 57 63 - FIGUERES

Director general: Emili Casademont i Comas
Secretari de redacció: Juli Molons
Coordinació: Narcís J. Ferrer, Jordi Vallmajó

Redactors i col·laboradors: Josep M.ª Ametlla, Xavier Amir, M.ª Àngels Anglada, Joaquim Ballester, Martí Balló, Josep Bartolomé, Antoni Calvo, Josep Clara, Albert Carreras, Josep M.ª Company, Ferran Garrido i Pallardó, Antoni Godoy, Ramon Guardiola, Jaume Guilla-
met, Joan Guilla-
met, Alfons Gumbau, Albert Gurt, Xavier de Lerma, Montserrat Minobis, Josep M.ª Ortega, Narcís Pijoan, Josep Playà i Maset, Eduard Puig i Vayreda, M.ª Lluïsa Rodríguez, Alfons Romero, Josep M.ª Salvatella, Miquel Sempere, Jaume Sureda i Prat, Francesc Tibau, Torner Malé (fotografia)

Secretària: M.ª Assumpció Casamitjana
Departament de publicitat: Josep de la Fè
Disseny publicitat: Pere Prats

Composició: Fotocomposició/Servicios - Tel. 330 05 45
Impres: Vallesana de Publicacions, S. A. - c/. Calders, 21-25 - Sabadell
Distribuidora dels Països Catalans

Gerent: Alexandre Liaño
Adjunt a gerència: Alina Vallmajó
Conseller: Vicenç Burgas
President: Carles López Cusi

editora
empordanesa, s.a.

Política a peu pla

per Jaume Guilla-
met

La premsa en català

La crisi evident de la premsa en català ha creat a nivell popular un clima ben comprensible de pessimisme i de perplexitat. Durant molts anys tots havíem cregut que amb l'esfondrament de la dictadura, l'arribada de la democràcia i el restabliment de la Generalitat, la aquests quaranta anys, resorgiria. Necessitàvem creure-ho.

Com és que les coses no rutllen? Hi ha motius per estar preocupats. Els fets són clars i indefugibles. Al llarg dels darrers dotze mesos han mort dos setmanaris —"Arreu" i "Orifloma"—, un altre —"Presència"— ha passat a ser mensual i el quart —"Canigó"— duu una vida agònica. Una revista d'història —"L'Avenç"— no ha pogut arribar al número 6. L'únic diari en català —"Avui"— ha passat una forta crisi econòmica que de moment ha estat superada, però sense cap seguretat de que no es pugui tornar a produir d'aquí a un temps.

El panorama és desolador, per bé que a la ràdio i a la televisió, en canvi, s'estan fent grans progressos en l'ampliació dels espais en català, tot i que seguim encara lluny dels mínims necessaris. Igualment, en el camp de la premsa comarcal el ressorgiment és un fet i en aquests mateixos dotze mesos últims han sorgit una dotzena llarga de periòdics i revistes, entre els quals aquest "9PAÍS" ja bisetmanal, que consoliden una base informativa important a tota una sèrie de comarques.

La situació és contradictòria per partida doble. Cal, però, que no caiguem en catastrofismes patriòtics com feia alguna gent amb motiu de la crisi de l'"Avui". De cap manera és acceptable pensar que la crisi de la premsa en català és conseqüència d'una crisi de la consciència nacional dels catalans. Nogensmenys, aquests darrers temps el poble català ha expressat en diferents ocasions i de manera clamorosa la seva voluntat de ser i d'assolir els seus drets històrics i presents.

Jo diria que la crisi no ens ha de sorprendre gaire si analitzem amb una mica de detall com han anat les coses aquests anys i si, d'altra banda, som conscients de les limitacions de l'actual situació del context social.

D'entrada, cal reconèixer que les dificultats ac-

tuals ja no són de tipus polític. No hi ha problemes de permís. Hi ha, això sí, la resaca de tants anys d'opressió de la llengua i la cultura catalana que ens ha deixat amb un poble analfabet de la seva pròpia llengua. El sostre de lectors potencials en català és encara molt baix i això planteja problemes econòmics greus a la premsa.

De tota manera, tot i sent fonamental no és un problema insalvable. La cosa més greu, des del meu punt de vista, és el que es deriva de la inhibició de la burgesia que, contràriament a la tradició d'abans de la guerra, no s'ha dignat arriscar dos rals pel ressorgiment de la premsa en català. En aquest sentit, és obligat de senyalar aquella burgesia que es diu nacionalista, de la qual cosa no tenim raons per dubtar-ne, però que en canvi ho ha fet en la premsa en castellà, com el cas de Jordi Pujol.

El fet és que tots els intents de premsa en català han sorgit d'iniciatives populars, incapaces de dur a terme l'esforç financer imprescindible avui dia per fer premsa de gran abast. L'"Avui" n'és l'exemple més clar.

Un altre capítol a considerar és el dels propis errors. Costa molt fer l'autocrítica, però ara és més necessari que mai. No seria honest donar totes les culpes a factors externs. Les publicacions en crisi han sabut, de veritat, donar l'enfoc empresarial, informatiu i polític adequats a la realitat del país? Heus aquí el nus de la qüestió. No oblidem, naturalment, altres factors decisius com els costos de la impressió, les dificultats de distribució, el retraïment de la publicitat, entre altres.

Els periodistes hem dit la nostra sobre el tema en el I Congrés de Periodistes Catalans, celebrat el mes passat. Hem demanat a la Generalitat una actuació decidida en aquest camp, ja que considerem que la premsa en català és una eina decisiva per la recatalanització del país, per bé que també sabem que només a mesura que avanci aquesta recatalanització la premsa en català avançarà. Però una caos no és possible sense l'altre, són dos processos paral·lels i indestruïbles.

Des del banc del general

Per Pere Carrer

Assumir responsabilitats

Encara que hagin repintat els carrers —amb pintura estantisa i de poca durada, empentint, de més a més, la placeta de la Rambla—, des d'aquí dalt em fa l'efecte que les coses de la vila, parlant en general, no marxen prou bé. Em vull referir, naturalment —tràgic destí dels lletraferits locals—, a l'Ajuntament de la nostra ciutat, que fa la impressió de no gaudir d'un excessiu escalf popular.

El nostre consistori no rutlla. No rutlla, almenys, en la seva plenitud i amb la dedicació que exigeix un poble de 30.000 habitants i escaig. Si no anem errats d'osques, del 15 de juny ençà (no cal recordar la data), un conseller ha dimitit, un altre va morir, un tercer per qüestions professionals viu a Girona, almenys dos per raons de tipus personal no assisteixen a cap reunió, un darrer no hi assisteix per incompatibilitat política amb el batlle. Un consistori, doncs, poc representatiu d'origen i avui esquartelat, minso, ineficaç i tamhé —com la pintura dels carrers— estantís.

Tot i xò, sembla que aquest Ajuntament té encara uns certs deliris de grandesa i refusa el diàleg que amb insistència li han ofert els partits polítics. Sembla que, a hores d'ara, s'ha trencat ja qualsevol relació entre la inoperant Comissió de Partits Polítics i l'Ajuntament. Les responsabilitats van totes cap a l'Ajuntament, ja que, segons vàrem veure publicat, els partits oferien un debat públic conjunt per aclarir actituds, debat que l'Ajuntament ha refusat amb el seu silenci. I ja se sap, qui calla...

També l'Ajuntament es baralla amb els professors de català, tot i que la seva catalanitat no es pot pas posar en dubte..., perquè és inexistente. La política de sempre: subvencionar, però no pagar directament. Com en el cas del Congrés de Cultura Catalana: algun diner, sí; adhesió, no. O com en el cas dels carrers, o del nom del Museu de l'Empordà, o dels punts de l'Assemblea de Catalunya, o del dia de Sant Jordi, o de la Generalitat provisional, o demanar la urgència de les eleccions municipals. Tot, tard i malament, amb un cert tuf oportunista que a pocs pot ensibornar.

Penso que en bé de la ciutat, en bé de les desenes i desenes de ciutats del país, per damunt de qualsevol interès partidista —de partit de govern—, urgeix la convocatòria d'eleccions municipals. I si no arriben prou aviat, aquells homes que en plena dictadura varen acceptar el nomenament de conseller o de batlle, tan se val, que sàpiguen amb tota dignitat assumir ara les seves responsabilitats davant el poble i el moment polític actual. Quedar-se a casa o no escoltar la veu de la ciutat, és una actitud de dubtosa qualificació.

Entrevista amb J.F.B., alcalde del règim

Per Josep Maria Ametlla

Les meves obligacions de periodista em varen portar a entrevistar el senyor J.F.B., alcalde de Cardafort, una vila, pel que em va semblar, molt ben administrada.

Entrevistat: Quants anys fa que és alcalde de la vila?

J.F.B.: Vint-i-cinc anys.

E.: Com judica la seva tasca enfront de la Corporació Municipal?

J.F.B.: Positiva, molt positiva. El poble ha guanyat, molt des que jo hi sóc.

E.: Li va venir de nou ser alcalde?

J.F.B.: Al principi, sí. Miri, jo era botiguer, però m'he adonat que ser alcalde és una vocació. Ara, em vindria de nou plegar...

E.: No pateixi, que em sembla que té càrrec per estona... I de quina realització està més content?

J.F.B.: Vingui, sortim al balcó. Veu, al fons? És la Urbanització de Cases Tortes. És l'obra que em satisfà més.

E.: Són gent del poble?

J.F.B.: Majorment, són gent de Barcelona. Hi viu algú del poble... El meu gendre hi viu...

El meu cunyat... Però, principalment, gent de Barcelona. Ho tenen molt bé... Piscina, tot asfaltat.

E.: He vist que una part del poble no té els carrers asfaltats...

J.F.B.: És el barri Nord... Però no ho volen pas... Són pagsos, i crec que el bestiar relliscaria si els carrers fossin asfaltats... El barri Sud, on visc, sí que està asfaltat.

E.: I els funcionaris municipals?

J.F.B.: Cap problema. Som com una família.

E.: Treballen?

J.F.B.: Bé..., sí. Però són lleials! M'estimen! La lleialtat és el tot.

E.: Va tenir algun problema amb la democràcia i les eleccions?

J.F.B.: Cap ni un. Tingui en compte que la democràcia, ben entesa, és una gran cosa. M'ho vaig fer explicar. El nostre diputat ens ho va explicar molt bé. I les eleccions... El senyor Suárez ho va portar molt bé. El seu diputat havia fet molt per al poble. Un camp de futbol, una pis-

cina... La piscina de la Urbanització. Als del poble els hi deien anar.

E.: I la cultura? L'ensenyament de català?

J.F.B.: Tot va com una seda. Li diré que és la principal preocupació de l'Ajuntament. Personalment, crec que és una moda; que passarà tot això... Però, oficialment, hi estem molt a sobre. Molt.

E.: Els principals projectes que tenen en cartera?

J.F.B.: Tenim en projecte un Asil per als Vells. No pot ser que estiguin pel carrer. No fa bonic per al poble. L'asil resoldrà el problema. Tindran televisió i estaran calents. Tindrà capacitat per a un centenar de vells.

E.: I ja tenen tants vells al poble...?

J.F.B.: De moment, no; ni de bon tros. Però els tindrem! Cal tenir una visió ampla del futur.

Ens acomiadarem del senyor alcalde, convençuts que els afers de Cardafort estaven en bones mans, i per molt de temps.

El templo de Sant Baldiri ha "desaparecido"

La capilla de Sant Baldiri, situada en la huerta del antiguo Hospital, entre las calles de la Rutlla y de Castelló, ha desaparecido. El templo, construido en 1963 ha tenido, durante su corta vida, muy poca actividad. Sus puertas

permanecieron casi siempre cerradas, abriéndose tan sólo para la celebración de algún determinado acto religioso. En las fotografías, podemos ver la capilla de Sant Baldiri herida ya de muerte y el solar despejado tras su desaparición.

Se dice que en este espacio habrá jardines y en el subsuelo un gran aparcamiento. De momento, y después de diecisiete años entre nosotros, el templo derruido ha dejado un vacío...

Aquests artistes...

Per Narcís Pijoan

Una experiència arriscada

A la Galeria "Art-3", de Figueres, l'artista aragonès Emilio Bielsa inaugura una exposició ben interessant, entremuntanada i suggeridora de terrabastalls. Bielsa s'ha fincat a Lledó d'Empordà, i és evident que això l'ha fet madurar. Ara és un altre "hoste del vent".

La pintura d'Emilio Bielsa podriem situar-la prop dels eixos d'aquest període confús que ens ha tocat viure, en el qual tot es cavalca i es contraduï encara, i on el gust del capgirament és sempre el bon gust. De vegades sembla que a Europa, la mentalitat artística executa alguna cosa semblant a una giravolta (que no vol

pas dir que hom torni ben bé al lloc d'on hem vingut).

Els dibuixos, les ceres i els olis de Bielsa ens diuen que cal somiar a partir d'un recomençament, que cal reconstruir en un estat de virginitat empeltat de visions encara monstruoses i estrafetes.

Ell creu que l'estètica evoluciona, i que la seva llei és el moviment; que el veritable crim seria no reconèixer i no acceptar aquest moviment, quan és el motor que remou les coses i, sense previ avis, gira els valors. Bielsa, doncs, no és sinó l'obedient obrer d'una evolució excèntrica, però inevitable, d'un canvi prematur.

En aquesta exposició, la seva idea no fa altra cosa que nuar-se, el drama mesura encara les veritables proporcions que haurà de tenir. El pintor té com un pressentiment de catàstrofe que gangrena sense fer-se esperar, totes les activitats espirituals. Contemplant l'obra d'Emilio Bielsa, ens enronda encara el caos terrible i magnífic, suavitzat potser, per una densa càrrega d'amor simbolitzat per una munió de parelles arrapades que formen un sol cos.

Celebrem l'arribada i l'estada a l'Empordà d'un pintor com Emilio Bielsa, a les entranyes de l'obra del qual l'ab-

Cinema El testament polític de Visconti

(De la nostra Redacció, per Albert Carreras). Un dels creadors més elegants i refinats. Un dels homes de gust més exquisit en la selecció d'imatges cinematogràfiques. Un adaptador fidel de novel·les històriques. Un ambientador precís d'èpoques preterites. Un director excepcional d'intèrprets. Tot això fou l'aristòcrata italià, militant del P.C., Luchino Visconti.

El cinema de Visconti emplena generosament els darrers trenta anys de la història europea. Ultra les seves incursions a la Itàlia d'inicis de segle o a la Itàlia de Garibaldi, l'òptica del realitzador ha respost sempre als conceptes d'un home del nostre temps.

Hollywood va crear unes estructures encara ara profitoses, a partir del 1945. Amb una gran cura dels seus equips tècnics i a l'ombra d'un gran imperi cinematogràfic, convertí l'anomenat "setè art" en una tasca d'especialistes. Uns directors encasellats en cada gènere (comedieta, "western", obra musical...), uns protagonistes amb categoria de mites i uns actors secundaris fabulosos.

Europa, a cavall d'uns pressupostos econòmics més reduïts, va haver d'inclinar-se obligatòriament a la creació d'autor. Ací sorgeix el cinema poètic d'un René Clair o un Jean Renoir, abans d'arribar al gran esforç intel·lectual d'un Louis Malle o un François Truffaut, com exemples de la producció de la veïna França. A Itàlia, enterrat el xarampió neorealista de Zampa, Germi o Vittorio de Sica, neix el cinema profundament immers en la realitat socio-política del moment, de Fellini, Antonioni i Visconti, com a noms ja clàssics.

UNA ANÀLISI ESFEREIDORA

El darrer programa del figuerenc "Savoy", "La caduta degli dei" ("La caïda de los dioses"), és sens dubte, l'obra capital de Visconti. La mort del cap de la poderosa família Essembeck, fortament arrelada dins de la indústria capitalista que donà suport a l'escalada política de Hitler, desencadena

una lluita ferotge pel poder econòmic de la gran empresa.

Visconti denuncia el compromís del gran capital amb la ideologia nazi. La seva perfecta comunió d'interessos. La convenció que la dictadura feixista protegeix el gran monopoli. La garantia del perfecte control de la massa treballadora.

La descomposició de la gran família és la pròpia descomposició del III Reich. I Visconti ens condueix hàbilment entre les seves orgies i anorreaments. Entre la Gestapo i les S.S. Entre la negror dels seus uniformes i les seves festes homosexuals. Entre els mites, els símbols feixistes i la corrupció dels seus dirigents. Entre tot un món abigarrat i ambiciós, malauradament autèntic i real, com un document sòrdid i malfaltís d'uns anys sense possible oblit.

UNA DIVERTIDA REPOSICIÓ

Al cinema Juncària es projectà "El jovencito Frankenstein". Oportunitat per veure una pel·lícula per a nosaltres inèdita. Signada per Mel Brooks, té, entre molts al·licients, la interpretació de Gene Wilder, co-autor del guió.

Realització divertida i desenfadada. Nova versió de l'antic "monstre". La història del fill artificial del científic Frankenstein es troba esmaltada de suggerències i matisos humorístics de la millor llei, dintre els més autèntics recursos cinematogràfics. Cal destacar, en un to general més que acceptable, la personalitat caricaturesca de Martin Fieldman.

UN MINI-CICLE SAURA

Volem subratllar un minicicle dedicat a Carles Saura, a la sala del Patronat. El passat dia 10 es projectà "Ana y los lobos". El proper dia 17, és a dir, avui, divendres, s'exhibirà "La madriguera" i el 24, "La prima Angélica".

Nova oportunitat, doncs, per a revisar l'obra del millor director espanyol d'enguany, autor d'una filmografia molt coherent, en certs aspectes "buñuellesca", però d'indubtable personalitat pròpia.

surd batega amb un ritme inaudit, on les descobertes antigues no són sinó una experiència perillosa o profitosa que les fa esdevenir inaudites i arriscades.

Aquest art, com tots els arts ètnics, té en el seu origen un suport màgic i religiós que frega d'alguna manera la vida humana i el seu més enllà, i tots els nostres interessos més profunds i futurs.

Bielsa: Una munió de parelles arrapades formant un sol cos.

6 x 9

Por BY SENS

ALGO POR RECUPERAR:
LOS EXAMENES DE
CONducIR

En la conversación, el señor C. se ha referido a esa imagen de cuando —hace años— los exámenes de conducir tenían efecto en Figueres, desplazándose los funcionarios encargados de realizarlos desde Girona. Más tarde, y por modificaciones habidas, todo lo relacionado con las pruebas pasó a depender de las jefaturas de Tráfico, centralizándose los exámenes en las capitales de provincia. Lo que yo no sabía es que, con el paso del tiempo, algunas poblaciones lograron recuperar aquellas facilidades.

—Pues, sí señor. Algunas de la región y, todavía más tarde, de nuestra propia provincia. Naturalmente, constituye una destacada ventaja el no tener que desplazarse porque se acumulan muchos motivos: me parece que sólo con citar el de tener que dejar más el trabajo ya tiene bastante consistencia. Es de suponer que, aquella medida, sería tomada al considerar el número de vecinos y comarcas interesadas en sacar el carnet.

—Otra cosa que no tenemos, ¿eh?

—Mire, esto es un fenómeno que no acaba de comprender-

se. Fenómeno general, que podría aplicarse a varios asuntos. Los que vivimos aquí y con la extensa y poblada comarca que tanto nos fortalece, nos preocupa que surjan esos problemas de desplazamiento hacia Girona para obtener las cosas. Aquí, entre esa densidad de población y la propia personalidad que se ha ido formando, creemos que no tendríamos que desplazarnos tanto. Que Figueres y su comarca deberían bastarse. Pero no es así. Cada vez que ocurre, cada vez que hay que alcanzar Girona, como mínimo, para dar con las cosas que nos faltan, es una sorpresa. Sentimos como una decepción. Porque, por lo menos en apariencia, Figueres da la impresión de que puede...

—Entonces, ¿anotamos lo de los exámenes de conducir en la lista de aspiraciones?

—Sí, sí. Y es que, en este caso, se trata de una simple recuperación. Porque ha ido pasando el tiempo y seguimos igual. Uno se pregunta qué es lo que hace falta para que vuelvan los exámenes aquí: ¿El apoyo de los ayuntamientos de la comarca, con el de Figueres al frente? ¿El beneplácito o la unión peticional de las escuelas de conductores? No lo sé. Pero crea que lo agradecerían esos protagonistas anónimos que son los aspirantes.

—Y con los viajes que hay que hacer a Girona hoy en día, oiga...

Al Col·legi
"La Salle"

(De la nostra Redacció).- Se celebrà al Col·legi "La Salle", de la nostra ciutat, la final del "II Festival Músico-Vocal", sota la magnífica organització de "Foc Juvenil", que constituí un gran èxit.

Un total de divuit grups o actuants solitaris hi arribaren, després d'haverse celebrat dues sessions eliminatòries. Un cop acabada l'esmentada final, un jurat, que era integrat, entre altres, pels directors o represen-

"II Festival Músico-Vocal"

tants de les diferents escoles figuerenques i els directors de "L'Empordà" i 9PAÍS, Núria Munarriz i Emili Casademont i Comas, respectivament, dictà el seu veredict. Aquest fou el següent: 1) "Tuti Fruti" (Garcia i Martí, de La Salle); 2) "Cop de dretal" (Els Alegres Grups de

Germanor de Sant Vicenç); 3) "L'Emigrant" (Jordi Brugués, de La Salle); 4) "Brasil" (Alex Carbonell, de La Salle); 5) "Guitarra" (Xirois, de les Escolàpies), etc.

Com a artistes invitats, actuaren Quer i Ubanell, alumnes de Sall, Màrius, Sam, etc.

Demà, als Arcs del Castell
Plantada popular
d'arbres

(De la nostra Redacció, per **Alfons Romero**).- Demà, dissabte, a les quatre de la tarda, als Arcs del Castell, tindrà lloc una plantada popular d'arbres, organitzada pel Centre Excursionista Empordanès. L'acte consistirà en plantar arbres i un fi de festa amb xocolatada, ultra l'actuació del grup d'animació "La Buballa".

L'any passat, i també organitzat pel C.E.E., es va celebrar un acte semblant. Es varen plantar arbres a la part alta de la pujada del Castell, encara que varen arrelar pel fet d'haver sofert un atemptat. Així mateix, la gent del Centre ens recorda que l'Ajuntament no va subvencionar aquesta entitat en cap aspecte.

RECUPERAR UNA
TRADICIÓ

El respecte per la natura —i la generositat pels espais verds— té una àmplia concreció en la història local anterior a 1939. Molt lluny de l'actual especulació del sòl i el desenvolupament salvatge de l'urbanisme a Figueres, aquest té fins al segle actual un fil conductor caracteritzat per un creixement més o menys harmònic. Des del nucli vell de l'Edat Mitjana fins a l'època contemporània, l'arbre ha estat un element present a la ciutat. Hom encara recorda els de la Pujada del Castell, els del carrer Ample, Monturiol, la carretera de Roses i un llarg etcètera, tots ells mutilats sota l'argument de construir una imatge moderna de la ciutat.

No cal insistir i recordar que l'actual Parc-Bosc —n'hem de lamentar, per cert, les greus transformacions que ha sofert a gust del conseller de Parcs i Jardins— és un projecte que neix d'un voluntat generosa d'uns ciutadans, especialment de J. Cusi Fortunet. Aquesta generositat en el plantejament es pot comprovar en el fet que l'actual superfície del parc només és un 10% del projectat. Així, una vegada donats els terrenys a la ciutat, els escolars figuerencs d'aquell temps varen plantar arbres que ara formen l'actua zona verda.

Aquestes accions no es varen pas aturar. Així, i en plena guerra civil, es va continuar plantant arbres a la muntanyeta. En aquesta època, també es volia repetir l'exemple del Parc-Bosc, amb la creació d'una nova zona verda a la plaça de la Ribera, mitjançant el projecte anomenat "Pla Deulofeu", llavors alcalde de Figueres. Tots aquests plantejaments es varen acabar pels imperatius de la guerra.

Després de l'any 1939, no s'ha produït cap fenomen semblant a la nostra petita història local. Cap creació de noves zones verdes, llevat de les que eren obligades per la llei; i fins i tot la desaparició d'algunes de les previstes ha estat una de les característiques dels quaranta anys sota el franquisme.

Així, els organitzadors d'aquesta plantada d'arbres d'ara volen connectar amb una pràctica que ja es donava en la Figueres anterior a l'any 1939.

Actuó en la Erato

Exito del
"Grup l'Òliba"
de titelles

(De nuestra Redacción, por **Josep Mª Ortega**).- El pasado domingo tuvo lugar en la Sedad. Coral Erato, una matinal infantil con titelles a cargo del GRUP L'ÒLIBA, presentando la obra "En Pere sense por", segunda que ponen en escena. Un público heterogéneo, pero preponderantemente infantil, llenaba la sala y acogía con calurosos aplausos las aventuras y peripecias de los personajes de la obra.

Recordamos que este grupo, recientemente creado, es el único que existe actualmente en nuestra ciudad y que puede dar muchos frutos en el campo del entretenimiento y la diversión infantil. En esta ocasión no sólo fueron titelles, sino que agregaron otros atractivos, como el de un payaso que se encontraba entre el público y ayudaba a seguir el desenvolvimiento de la obra.

Para el próximo domingo tienen previsto presentarla en Llers, en donde se celebrará también una chocolatada entre el público infantil. Por fin, tenemos un grupo desinteresado que colaborará en muchos aspectos con la juventud y los menos jóvenes, en la difícil tarea de procurarles diversión.

En 9 líneas

Institut

Los pasados martes y miércoles se celebraron en el Instituto Nacional de Segunda Enseñanza, unas votaciones, entre los estudiantes, encaminadas a determinar si iban o no a la huelga en solidaridad con el movimiento "llibertat d'expressió". Los resultados de dicha votación favorecieron al paro, por lo que las vacaciones de Semana Santa se han anticipado unos días. Algunos padres y responsables de alumnos, se personaron en el Instituto a fin de hacer patente su disconformidad.

Bancos

Con motivo de la próxima Semana Santa, las oficinas bancarias y de ahorro de nuestra ciudad permanecerán cerradas al público los días 23, 24, 25 y 27 de Marzo.

Convergència

Va tenir lloc al local de CDC a Figueres, una reunió a la que assistiren els mestres militants dels pobles de l'Alt Empordà, i que fou presidida per tres components de l'equip sectorial d'ensenyament, que es desplaçaren a Figueres per tal de fer la presentació del projecte d'ensenyament. Aquest projecte informa de la manera com CDC

creu que ha d'ésser l'ensenyament, començant pels jardins d'infància i acabant per la universitat. Acabada la dita presentació, va tenir lloc un animat col·loqui.

Biblioteca Popular

Durante las próximas fiestas de Semana Santa y Pascua, esta biblioteca permanecerá cerrada al público del día 20 al 27 de marzo, ambos inclusive.

PSC (c)

El dilluns dia 20, a les 9,30 del vespre, al Museu de l'Empordà, tindrà lloc un acte públic del PSC (c) amb les intervencions d'Ernest Lluch, diputat per Girona; Josep Mª Ametlla i Eduard Martín, diputat per Barcelona i membre del Secretariat del Partit. El tema és: "La Constitució i l'actual moment polític".

Llibertat d'expressió

Pel proper dissabte, dia 18, a les 8 del vespre i al Patronat, està previst un miting per la llibertat d'expressió. Hi intervindran el Senador de l'Entesa Salvador Sunyer; l'advocat defensor d'Els Joglars, Antoni Pelegrí, i Mª Teresa Mestres, artista. La convocatòria la signen: A.S.J.P., C.D.C., CC.OO. Coordinadora de Joves, C.N.T., E.C., E.R.C., F.N.C., J.C.C., L.C.R., M.U.M., P.S.C. (c), P.S.C. (r) i P.S.U.C.

L'Escala

Descoberta d'una necròpolis

(Del nostre corresponsal, F.T.).- El Centre d'Estudis Escalencs, per iniciativa de la seva secció de prehistòria i arqueologia, organitza, amb la col·laboració del Centre d'Estudis del Montgrí, l'Associació Arqueològica de la P. de Girona i l'Associació de Veïns de l'Escala, una exposició de materials arqueològics, alguns paleolítics i d'altres èpoques prehistòriques, de troballes a l'Escala i als municipis montgrins i empordanesos.

La finalitat de l'exposició és despertar l'interès popular per la defensa del patrimoni prehistòric i històric-artístic local i contribuir a les investigacions arqueològiques de la zona, fent un catàleg dels jaciments i col·laborant en la salvació i recerca de materials i poblats, abans que l'especulació urbanística destrueixi tot el patrimoni arqueològic i artístic local.

La darrera descoberta a

l'Escala ha estat una possible necròpolis d'inhumació a la Clota, amb la trobada d'una tomba completa, després que la màquina excavadora de les obres "Escala Nova" rebaixés les sorres.

L'exposició serà oberta des del proper dilluns, dia 20, fins al 26 d'aquest mes, al tercer pis del Dispensari Municipal de l'Escala, seu de l'Associació de Veïns de l'Escala.

Portbou

Abierta a partidos e independientes

Constitución de la Coordinadora de Fuerzas Democráticas

(De nuestro corresponsal, B.).- En reunión convocada por la representación de los partidos políticos P.S.C., C.D.C., P.S.U.C. y F.N.C., a la que se integró un elevado número de personas independientes, acordóse la formación de una "Coordinadora de Fuerzas Democráticas", eligiéndose mediante votación a una comisión gestora formada por ocho miembros, uno por cada partido y cuatro independientes. Dicha Coordinadora queda abierta a todos aquellos partidos y personas independientes que quieran adherirse, condicionándolo al respeto de las ideas democráticas y al voto asambleario.

Se ha elaborado un manifiesto, distribuyéndose públicamente. En él se exhorta a la población para el apoyo de una campaña de concienciación popular, por todo aquello que atañe a la problemática local y a las instituciones de Catalunya. Como primera iniciativa, acordóse adherirse a la propuesta de los senadores de "l'Entesa dels catalans" en pro del Estatut y la Constitución, fijándose los oportunos carteles, recogida domiciliaria de firmas, celebración de conferencias y convocatoria de una manifestación pacífica ante el Ayuntamiento, patentizándole los deseos de una pronta celebración de elecciones municipales.

Roses

Reunión en el Ayuntamiento

Objetivo: intentar poner en marcha el CIT

(De nuestro corresponsal, Martí Balló).- Con objeto de dar un nuevo impulso al Centre d'Iniciatives Turístiques local, que como se sabe no encontró el éxito que se le presumía hace ahora aproximadamente un año, se reunieron en el Ayuntamiento algunos miembros de la comisión de festejos de esta villa y el delegado provincial del CIT, Albert Berta, junto con el teniente de alcalde, señor Batallé.

ADHESION A LA COMUNIDAD TURÍSTICA DE LA COSTA BRAVA

En dicha reunión, se señaló la conveniencia de adhesión a la

Comunidad Turística de la Costa Brava y colaborar a través de la comisión de festejos en la organización de actos que realcen positivamente nuestra imagen de cara a quienes nos vienen favoreciendo año tras año con sus visitas que, a fin de cuentas, deben repercutir en beneficio de todos.

Esperemos, pues, que esta vez el resurgir del CIT local sea un hecho y pueda integrarse de pleno en la Comunidad Turística de la Costa Brava, aunque sea uno de los últimos en hacerlo.

Roses, por su reconocida importancia turística, puede y debe tener su CIT, aunque sólo sea para que no se diga que aquí somos diferentes.

De Barcelona estant

Per Montserrat Minobis

Apunts a la notícia de cada dia

MARÇ, 9

• Uns cinc mil tractors han ocupat les voreres de les carreteres catalanes, havent-se convertit aquesta ocupació pacífica en una autèntica vaga pagesa, en reclamació de solucions per als problemes que té plantejats el camp i els seus homes.

• Un reial decret publicat ja al Butlletí Oficial de l'Estat, rehabilita als militars que varen prendre part en la guerra civil al costat de la República. Aquest reial decret afecta de manera molt directa al tinent coronel Frederic Escofet, el retorn del qual a Catalunya s'espera en dates ben properes. El tinent coronel Escofet havia estat comandant dels mossos d'esquadra; ara aquests han tramès un escrit a la Generalitat, on demanen que el tinent coronel Escofet sigui nomenat, a títol honorífic, comandant.

• La manifestació feminista va depassar tots els càlculs previstos. Fins i tot, les feministes, entenen que les reivindicacions han de tenir present el sentit de l'humor, varen realitzar —promogut per la Coordinadora de Dones dels mitjans de comunicació— una "cremada" o foguera de revistes eròtiques i pornogràfiques. En aquest acte, hi feren acte de presència les bruixes, com si d'un "akelarre" es tractés.

• Tothom —en dir tothom vull dir tots els mitjans informatius— es fa avuir ressò d'un proper "casori": el de la Duquesa d'Alba (segons diuen els entesos, la dona amb més sang blava de tot l'Estat) i el director general de Música, Jesús Aguirre. Aquesta notícia, pel que veig, no és pas exclusi-

va de la "presse du coeur".

• Avui, i al Palau de la Música Catalana, s'ha nomenat el mestre Frederic Mompou. He tingut l'oportunitat d'entrevistar-lo i m'he adonat que, malgrat els seus 85 anys, és un home vital, d'una extraordinària vivacitat, que li permet sentir-se identificat amb els corrents actuals de la música. El mestre Mompou és, sens dubte, un dels catalans universals.

MARÇ, 10

• Sóc conscient que aquests darrers dies el "lei motiv" d'aquests apunts són les manifestacions per la "Llibertat d'expressió", que tenen lloc dia a dia a la ciutat de Barcelona i que tenen un poder de convocatòria com feia temps no es veia. Malgrat ser reiterativa, no resisteixo la temptació de reproduir aquest text:

VI COMUNICAT DE LA TANCADA A L'INSTITUT DEL TEATRE

Els membres de la tancada tornem a convocar avui a TOTHOM a les vuit del vespre a l'Institut del Teatre (Pere Lastortras, 3), on representarem per segona vegada "L'auca de La Torna", que com ja és sabut ha estat un muntatge creat i representat pels components de la tanca-

I com diu la darrera cor-

randa de l'auca:
"SI ENS UNIM, AQUESTA HISTÒRIA SERA UN PAS PER LA VICTÒRIA SALUT, MOLTA ALEGRIA I TEATRE CADA DIA"
AJUDEU-NOS AMB LA

VOSTRA PRESENCIA I COL·LABORACIÓ PER LA LLIBERTAT IMMEDIATA DELS JOGLARS PER LA LLIBERTAT D'EXPRESSION

Barcelona, 10 de març del 1978

MARÇ, 11

• La Unió de Pagesos juga fort. La vaga duta pels pagesos arreu del Principat s'ha anat radicalitzant, molt especialment a les comarques lleidatanes, on uns tres mil pagesos han retirat els diners dels seus comptes bancaris, pensant que aquesta pot ser una nova manera de cridar l'atenció de l'Administració i forçar-la a prendre solucions definitives a la seva problemàtica.

• El Ministeri de Defensa és a punt de trametre al Consell de Ministres —que l'ha d'aprovar en primer terme— el projecte de llei sobre l'objecció de consciència, que després serà tramès a les Corts per al debat en comissió i darrera aprovació dels plens del Congrés i del Senat.

• Com sempre, el poble català restarà demà, diumenge, atent a les eleccions generals franceses. Potser mai com ara el clima d'optimisme envers la possibilitat de triomf de les esquerres, no ha estat tan intens.

• No puc passar per alt l'actuació d'avui al Palau d'Esports de Pete Seeger. Per a molts de nosaltres, Pete Seeger és un dels més extraordinaris "recreadors" de la cançó folk. Pete Seeger, a més (i cal remarcar-ho), ha cantat, també, als moviments feministes i

ecologistes.

• El ministre de Justícia, Landelino Lavilla, ha estat nomenat president de la comissió mixta Estat-Generalitat, substituint Abril Martorell. Segons un membre de la comissió mixta-Generalitat, el senyor Lavilla pot ser un interlocutor menys flexible que l'anterior president.

MARÇ, 12

• Més autonomies. El Consell de Ministres ha aprovat quatre reials decrets pels quals es concedeix la pre-autonomia a Galícia, al País Valencià, a l'Aragó i a les Canàries.

• A casa nostra tenim el Club Català de Naturisme que no és legal. Es a dir, el Ministeri de l'Interior (abans de Governació) no ha autoritzat, encara, les activitats d'aquest club. Malgrat la il·legalitat, el seu president ha rebut un premi a la Federació Internacional per un article publicat, el

títol del qual és suficientment suggestiu: "Viure" (que és el que vol el Club Català de Naturisme).

• Avui arriba a la Ciutat Comtal la vidua de Picasso. La seva visita ha despertat la lògica curiositat i expectació en els ambients artístics i, naturalment, en el informatius. Hom pensa que d'una manera o altra es tractarà del retorn del "Guernika".

• Tots sabem que l'urani és imprescindible per al manteniment de les centrals nuclears. I l'urani és un element car de trobar. En aquest sentit, sembla ser que la Junta d'Energia Nuclear cerca —o vol cercar— urani al Montseny i a les Guilleries. Tot plegat, fa possible que les centrals nuclears siguin notícia protagonista. Per avui és prevista una gran concentració-manifestació en contra de la construcció de la central nuclear de Lemóniz, al País Basc.

Alexandre Deulofeu, l'escriptor més prolífic de l'Alt Empordà

Comencem per una dada que dona idea del treball. L'obra d'Alexandre Deulofeu té vint-i-un títols. Aquests llibres són en català, castellà i algun en francès, alemany i anglès, i algun d'ells ha estat reeditat. El nostre Deulofeu és l'escriptor més prolífic de la història de l'Alt Empordà, juntament amb Josep Maria Gironella.

UN HOME INFATIGABLE I VALENT

La intensitat de l'esforç i la il·lusió amb què treballa, impressionen. Des de jove, passant pels dies intensos de la Universitat de Montpeller, fins ara, no ha descansat. Tampoc no defalleix, perquè les seves teories no triomfen. En Deulofeu treballa tranquil i reposat, perquè està convençut que li donaran plenament la raó d'aquí dos-cents anys.

Ara acaba de publicar el volum sobre els imperis turc, austriac, espanyol, portuguès, francès, anglès, holandès i alemany, que correspon al volum vuitè de la Matemàtica de la Història. L'Empordà s'ha d'alegrar per aquesta nova producció d'un dels nostres homes més coneguts i un dels representants més qualificats per la seva vocació d'enaltir i posar de manifest els valors empordanesos, cosa que ha fet plenament, ja que els seus estudis l'han convençut del naixement de l'art romànic a casa nostra i del paper important jugat en l'escultura i en la cultura catalana i europea.

L'Alexandre Deulofeu, que també és l'editor de les seves obres, evidència en aquest llibre un sentit propagandístic i comercial, en enfaixar-lo amb el següent anunci: "Les catàstrofes que es produiran a *Espanya* entre els anys 1977 i 2029 es podrien evitar coneixent la **MATEMÀTICA DE LA HISTÒRIA**".

cessos biològics perfectes, que neixen, creixen, maduren, decauen i moren en 550 anys. Tots els imperis passen pel procés agressiu, una gran depressió, un altre procés agressiu, un desastre militar, recuperació, plenitud imperial, fase conservadora, decadència i desintegració.

Alemanya ha estat una de les

neix la llei de la Història aquests canvis es produiran a través de catàstrofes espantoses.

En Deulofeu manté la línia estudiosa i vident a què ens té acostumats. Tots els que l'hem tractat l'estimem, i admirem la seva capacitat de treball i de síntesi i la seva visió extraordinària dels fets i la arqueologia,

Vint-i-un títols, en català, castellà, francès, alemany i anglès

S'ha de reconèixer molta valentia per a fer l'estudi del que passarà al món els anys pròxims i al llarg dels segles futurs. Per això, amb la seva gran bona voluntat aconsella que coneixent la "Matemàtica de la Història" es poden evitar les guerres. Fa algun temps va professar unes conferències amb aquest tema: "La Matemàtica de la Història i la pau del món", amb l'èxit de públic (fou, la de Figueres, a la Societat Coral Erato), que sempre tenen les seves intervencions.

PREDICCIONES "DEULOFEUNIANES"

Fa vint-i-set anys que l'Alexandre Deulofeu publicava per primera vegada la seva descoberta sobre el curs dels esdeveniments de la història universal i les seves ensenyances, ja que arriba a la conclusió que els imperis de tots els pobles són pro-

comprovacions de les previsions de l'historiador Deulofeu, que anuncia el cicle germànic fins a l'any 2400. La rehabilitació alemanya no la dictava cap sentiment —ja que en Deulofeu era decididament aliadofil—, sinó la congruència de la seva teoria.

Anuncià la decadència d'Anglaterra, quan era primera potència mundial, i que França estava en la seva fase decadent i que aniria perdent gradualment totes les seves colònies. Ara fal-

per a ajuntar-hi tots els arguments necessaris a través dels seus coneixements i la seva gran cultura.

Per a parlar d'ell no és necessari recordar el seu pròleg a la "Vila-sacra, capital del món" d'en Carles Fages de Climent; només és idoni referir-lo com a una mostra de la personalitat empordanesa.

En Deulofeu ha de tenir deixebles a casa nostra, on tants bons elements es dediquen a l'arqueologia i on un grup selec-

te conrea la història. El més servei a Deulofeu seria que alguna entitat figurenca, es tés un curs de les seves teo-

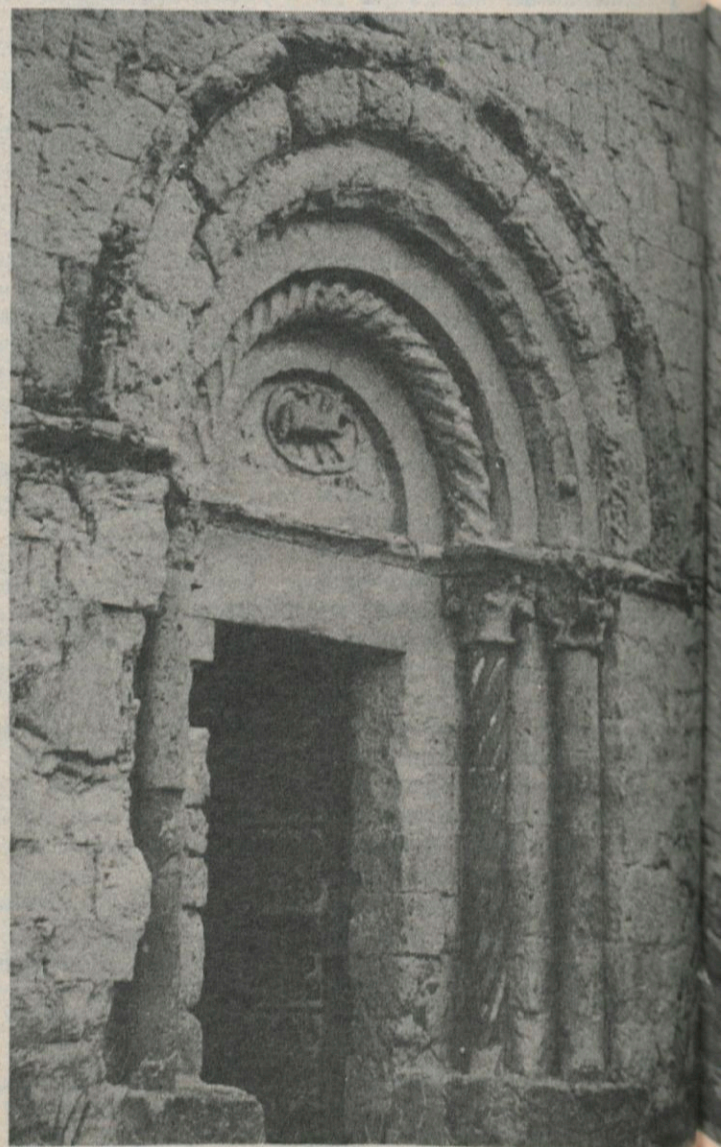
Convençut que hom li donarà la raó d'aquí 200 anys, el descobridor de la Matemàtica de la Història treballa tranquil i reposat

ta que es compleixin les seves prediccions sobre la U.R.S.S. i els Estats Units, que ell creu que fatalment es compliran, mentre apunta l'imperi xinès com a element perillós.

En Deulofeu, en els seus volums, segueix la vida dels imperis des de fa 7000 anys, que també tingueren el seu cicle en els 550 anys de vida. Ell ha descobert la llei de la Història. Per això, ara es pregunta, amb la seva provada noblesa i bonhomia, si no és absurd que les nacions es barallin. Les seves propostes són massa exactes. ¿Es poden complir o negociar? Ell diu: "La solució lògica i normal és que cedixin la Sibèria a l'imperi xinès de forma política i per mitjà de tractats, i que al mateix temps llur règim (soviet) vagi cedint el poder central als governs de les innombrables repúbliques soviètiques".

UN SUGGERIMENT

Arribant a aquestes conclusions, es desfigura de tal manera la tasca actual dels diplomàtics i la política, que en Deulofeu, amb el seu pragmatisme, ens deixa amb la boca oberta, perquè no ho podem veure clar com ell, quan diu que tot el que estudia passarà amb guerres o sense guerres, i que si es desco-

Maria Reca, una artista escalenca singular

Immortalitza figures i paisatges amb la difícil tècnica del brodat

El proper dimecres, dia 22, a la Galeria Massanet, de l'Escala, inaugurarà una exposició de les seves obres, Maria Reca Balaguer.

Maria Reca, filla i veïna de l'esmentada localitat empordanesa, té cinquanta anys. La seva mare era cosina de la gloriosa poetessa i novel·lista Caterina Albert i Paradís, "Víctor Català". Maria Reca és artista. Artista de quelcom tan difícil i insòlit, com és pintar quadres sense pintures ni pinzells. Ho fa "al brodat". Tot usant una màquina de cosir, realitza, amb santa paciència (marejant-se en plena tasca, a voltes), esplèndides obres d'art. Obres que, contemplades un xic de lluny, la gent creu que han estat plasmades damunt la tela a base de pinzellades d'oli o altres matèries pictòriques clàssiques o desconegudes. Ningú no sospita, ni per casualitat, que "allò" no és altra cosa que quadres brodats a màquina. Tan sols hom s'adona de la realitat, quan, com sant Tomàs, posa el dit a la nafra.

Diuen que Maria Reca és única. Que no hi ha cap altra persona al món que "pinti" així. I ho afirmen seriosament tots els estrangers que van a l'Escala i "descobreixen" el bell art d'aquesta singular brodatora empordanesa i costabravenca...

ENAMORADA DEL DIBUIX

—Ningú no m'ha ensenyat aquest art —ens diu—. La meua mare era modista. I jo, de petita, ja brodava amb la seva màquina. Era una cosa que m'agradava. Com també m'agradava dibuixar. Al col·legi, les millors notes les obtenia sempre en aquesta assignatura. Així, en lloc d'anar al pati a jugar amb les companyes, em quedava a classe, dibuixant...

Maria Reca, indubtablement, domina la tècnica del dibuix. Les seves obres ho palesen. De mica en mica, es va anar afecionant a "fer coses" amb la màquina de brodar. Fins que, a l'acabament, arribà a "pintar" veritables quadres... Uns quadres de grans dimensions, fins i tot. Obres que van des del paisatge fins al retrat. Josep Pla, Salvador Dalí, Vicenç Bou, "Víctor Català", etc., són personatges que han "passat" per la màquina d'aquesta artista de la Costa Brava.

Maria Reca ens confessa que el retrat de Josep Pla li suposà una feina espantosa: més de quinze dies. Gairebé s'hi va posar malalta...

MOLTES DIFICULTATS

—Tot és molt complicat. Sobretot, la barreja de colors a base de fils. No se'n troben, d'indonís, al mercat. Me'n surto com puc... —ens diu.

El que li costa més de "pintar" són les mans. Les cares, també; però no tant. I és que no hi ha fil del color de la pell humana...

Maria Reca ha realitzat

obres gegantines. La titulada "Mitologia escandinava" li va suposar un treball intensiu de més de nou mesos...

QUADRES D'ELLA ARREU DEL MÓN

Moltes obres de Maria Reca són escampades arreu del món: Anglaterra, Argentina, Califòrnia, Grenade (illa del Caribe), etc.

Ha exposat a Figueres (Fira

del Dibuix i de la Pintura), Torroella de Montgrí... Aviat ho farà, sembla, a Barcelona. I ara a l'Escala. A la Galeria Massanet, hi haurà una vintena d'obres d'aquesta artista del brodat, que fa "coses" increïbles amb una vella màquina de cosir...

H. R.

mpordà

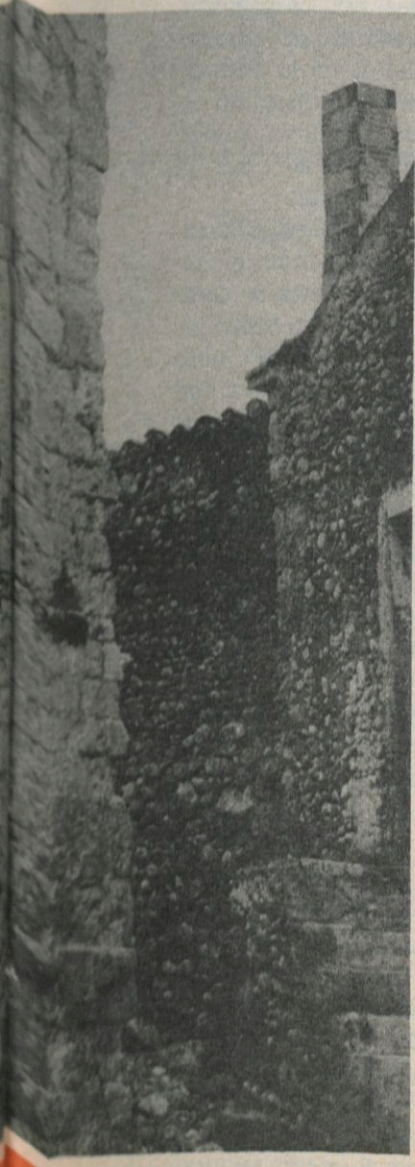

on un bon nucli pogués seguir sistemàticament les seves ensenyances i les seves teories.

R. Guardiola Rovira

Sant Pere de Roda, un dels llocs més estudiats per Deulofeu. (Foto J. Fort).

Església de "Can Miró", de Navata, un monument romànic admirat pel cèlebre científic empordanès. (Foto J. Fort).

Begur

Asamblea Comarcal de CDC, en el Baix Empordà

(De nuestro corresponsal, Amir).— Convergència Democràtica de Catalunya celebró este pasado fin de semana una Asamblea Comarcal en el Baix Empordà, teniendo efecto la convocatoria en el Casino Cultural de Begur, contando con la asistencia de las tres cuartas partes de la militancia comarcal, y bajo la presidencia del titular de esta zona José López de Lerma, estando presente además el senador Francesc Ferrer y excusó su asistencia Jordi Pujol.

El orden del día fue el siguiente, en la repleta tarde de trabajo:

1º Lectura y aprobación si procede del acta anterior.

2º Informe del Comité Ejecutivo Comarcal.

3º Manifiesto político del V Congreso (Presentación de enmiendas, debate y votación).

4º Reforma de los Estatutos (Presentación de enmiendas, debate y votación).

5º Interpelación sobre el Congreso de referencia.

6º Presentación de delegados al V Congreso.

7º Lectura de ponencias y comunicaciones presentadas a la III Asamblea Comarcal de CDC del Baix Empordà.

8º Declaración política de la III Asamblea Comarcal de CDC con lectura, debate y votación.

9º Epílogo de la III Asamblea.

ALTERNATIVA SOCIO-ECONOMICA

Y vayamos ahora a desmenuzar aquellos apartados que resultaron más interesantes y que hemos recogido para 9PAÍS. Empecemos por el tercer punto que fue bastante concurrido en cuanto a presentación de enmiendas, sobresaliendo las efectuadas sobre enseñanza, problemas laborales de los empleados municipales y régimen interior

de las comarcales, siendo todas ellas aprobadas por mayoría absoluta.

El séptimo punto relativo a la lectura de ponencias vio presentar informes sobre la alternativa comarcal dentro del marco de la Generalitat, defendida ésta por nuestro compañero López de Lerma, mientras que por Palamós se trató de "Trabajos a efectuar antes de las elecciones municipales", los de La Bisbal informaron acerca de "Los monumentos en el Baix Empordà, su conservación y trabajos a realizar", y finalmente por Begur la ponencia versó sobre "Alternativa socio-económica en la comarca".

En cuanto a la declaración política de la III Asamblea fue la siguiente:

a) Reivindicamos el pleno reconocimiento de la personalidad nacional de Catalunya que pasa forzosamente por el restablecimiento de todas las instituciones establecidas por el Estatuto de 1932, y por el ejercicio del derecho de autodeterminación, sin que pueda hablarse de democracia en Catalunya hasta tanto no se haya conseguido.

ELECCIONES MUNICIPALES

b) Ante la situación en que se encuentran los Ayuntamientos y el "impasse" que sufren los municipios, pedimos al Gobierno la *convocatoria urgente* de elecciones municipales, haciendo constar que es nuestro deseo que las mismas sean las últimas convocadas por el gobierno central, puesto que entendemos que ha de ser la Generalitat la que lleve a término esta tarea en Catalunya, bajo la normativa aprobada por el parlamento catalán.

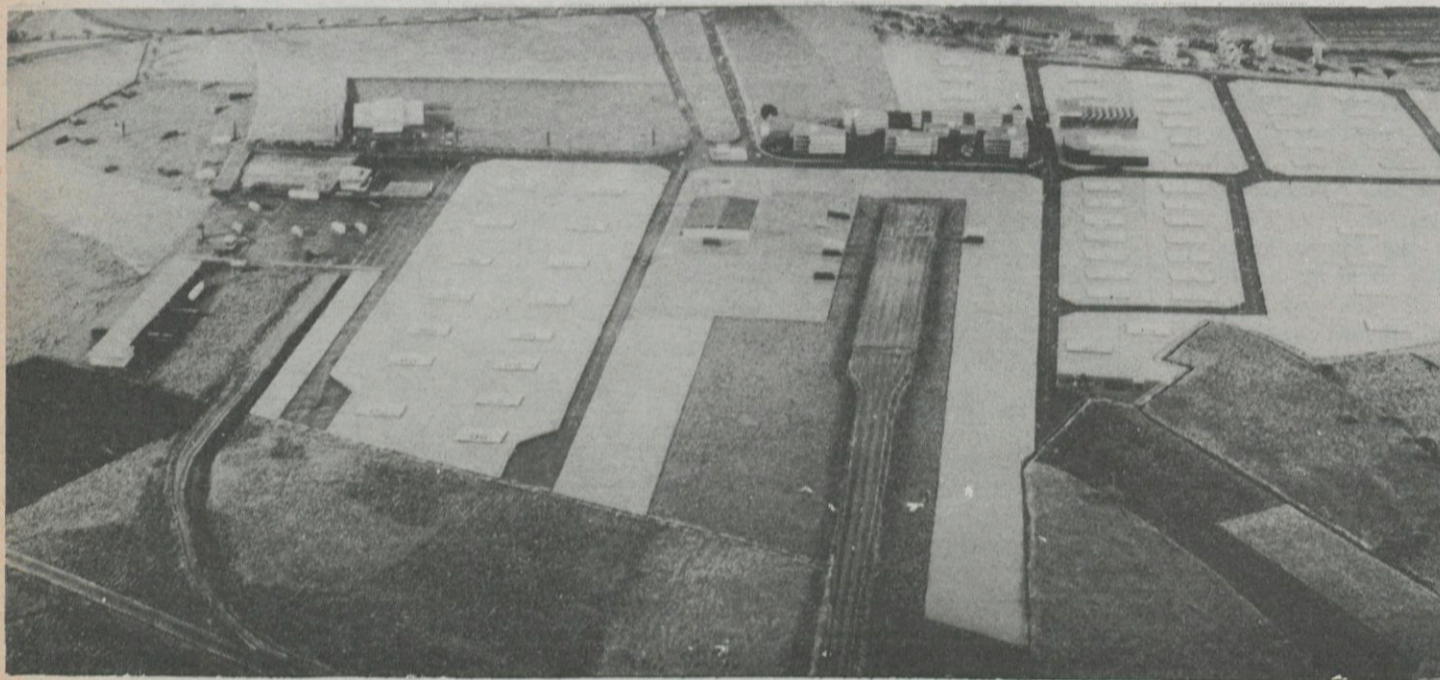
c) Reclamamos la oficialidad del catalán a todos los niveles, y la enseñanza en catalán y del catalán en todas las escuelas del Principado, todo ello dentro de una voluntad de respeto a las personas de lenguas no catalanas.

d) Pedimos a la Generalitat que acuerde la actualización del estudio sobre la división territorial de Catalunya y prepare las bases para establecer un auténtico poder comarcal.

Digamos ya finalmente que el senador Ferrer, pronunció además un parlamento sobre las relaciones de la minoría vasco-catalana y de l'Entesa dels Catalans, en el Congreso y Senado respectivamente, remarcando que hay algunos senadores de UCD que atacan siempre a todo lo que representa Catalunya, e indicando también el interés que tanto UCD como PSOE tienen en bipolarizar el interés político.

REVALORICE SU DINERO!

invirtiendo en terrenos industriales

POLIGONO INDUSTRIAL EMPORDÀ INTERNACIONAL

Area de Servicio para el Centro de Inspección Fitosanitaria Vilamalla

- Plan de Ordenación aprobado por la C.P.U. el 7/10/74 (B.O.P. 19/10/74).
- Plan de Urbanización aprobado por la C.P.U. el 22/11/76 (B.O.P. 18/12/76).
- A 4 kilómetros al Sur de Figueras.
- A 3 kilómetros de la salida 12 (zona peaje) de la Autopista A-17.
- A 1 kilómetro de la estación de ferrocarril de Vilamalla.
- Al pie del Cinturón de Ronda Este de Figueras (hoy N-II).
- Viales de 17 y 15 metros de anchura.
- Agua, electricidad y teléfono.
- Porcentaje de edificación superior al 85 por ciento.
- Oficina bancaria.
- Locales disponibles para oficinas.
- Báscula puente.
- Depacho Aduana y TIR - Inspección FITO y SOIVRE.
- Próxima construcción de 100 viviendas por la Caja de Ahorros Provincial de la Diputación de Gerona.

información:

PRODASA
VILAMALLA
 tel. 50 04 12
 ext. 36
 apartado 162
FIGUERAS

Tiene 12 años

¿Un nuevo Pomar, en Xavier Piera, ajedrecista de excepción Palafrugell?

de excepción

(De nuestro corresponsal, X. Amir).- Xavier Piera Fina, de 12 años, es un joven ajedrecista que viene practicando este deporte desde hace dos años y medio, obteniendo, pese a su corta edad, una muy buena posición en el torneo social de 2.ª categoría, que organiza el Club Escacs Palafrugell y que se ha disputado recientemente. Y con él charlamos acerca del deporte que le apasiona y del que ya es un consumado jugador.

"VOY APRENDIENDO YO SOLO..."

—¿Por qué esta tu afición?
—Lo hago para aprender y competir en los torneos que tengan efecto.

—¿Y alguien te enseña a mejorar tu juego?

—Cuando era pequeño me enseñaron. Ahora, ya no; voy aprendiendo yo solo y jugando con los demás.

—¿Qué impresión te produce el ganar a una persona ya mayor?

—Que está muy bien para un chico como yo, el que pueda ganarla.

—¿Qué cualidades crees debe tener un buen ajedrecista?

—Estar muy atento a la jugada que realiza el oponente, a la tuya propia, así como saber el daño que puede causarte el rival en cada movimiento.

—¿Prefieres la técnica o el personalismo a la hora de jugar?

—Utilizo la técnica, aunque si conviene hago valer la intuición. En cuanto a aperturas, las conozco casi todas; aunque no muy a fondo.

—¿Y cuáles prefieres?

—Con fichas blancas, prefiero la española, la inglesa y la gambito de dama. Con negras, la siciliana y la francesa.

—Si tuvieras que elegir entre caballo y alfil, ¿con qué te quedarías?

—Al empezar la partida, me va mejor un alfil; pero al acabar me quedo con un caballo.

FISCHER, UNO DE SUS ÍDOLOS

—Se nos ha dicho que tienes una especial predisposición cara al jaque mate, ¿es así?

—Efectivamente; pero ello sin abandonar la defensa.

—¿Te sabe mal perder?

—Con un contrincante con el que previamente crea voy a perder, no. Todo lo contrario me sucede con aquel al que sí puedo vencer.

—¿Y cuáles son tus ídolos en el plano internacional?

—Fischer y Lgubojevic de los actuales y Alekin y Capablanca entre los clásicos.

—¿Y de los locales?

—Camós, del Club Escacs Torroella, que ha jugado mucho en Palafrugell; es socio del Club local y futuro ganador del campeonato social.

COMPETIR Y APRENDER

—¿Próximos campeonatos en los que vas a tomar parte?

—El torneo provincial y la sexta edición del Costa Brava, dentro de la tercera categoría.

—¿Crees tener posibilidades de ascender a segunda categoría?

—Se trata en mi caso de competir y aprender.

—¿Qué le encuentras a faltar finalmente al panorama ajedrecístico de la villa?

—Un campeonato infantil como en Olot. Al haber vivido aquí y en la población de la Garrotxa, puedo decirte que en Palafrugell no alcanzamos el nivel en cuanto a promoción que en Olot.

Ya ven cómo piensa ese muchacho de 12 años, excelente jugador de ajedrez, que igual podría hacer sonrojar a un adulto en este apartado y que piensa seguir dedicándose al deporte de la materia gris. ¿Habrá surgido otro Pomar...? El tiempo nos lo dirá.

Palafrugell

Se celebró el I Marathón Catalunya 78

Perfecta organización del Club Atlètic

(De nuestro corresponsal, X.A.).- El I Marathón Catalunya 78, que organizó a la perfección el Club Atlètic Palafrugell, se disputó el pasado domingo por tierras de Palafrugell y Torroella en medio de una expectación popular considerable. Además, tanto el número de inscritos, como de salidos y de atletas que terminaron la prueba es considerable por tratarse de estas latitudes. 204 es el número de los primeros, de los 187 iniciaron el marathón terminándolo antes de las cinco horas un total de 146 participantes. Un éxito de gran envergadura y máxime si tenemos en cuenta que por vez primera en España —según nos dijeron miembros de la organización— termina un marathón una mujer. Y no fue una sola, sino tres las que lo lograron.

El corredor del Club Atlètic Palafrugell Fernández Hiruela. Otro dato a anotar es que tan sólo 18 personas de las participantes habían tomado parte con anterioridad en un marathón, mientras que la primera mujer clasificada, Matilde Gómez Murillo, y la primera mujer española que termina una prueba de esta extrema dureza, entró en el lugar 91. Matilde Gómez Murillo tiene 35 años y es madre de dos niños.

El vencedor neto de esta importante competición desarrollada por tierras del Empordà fue el americano Dave Patterson que invirtió un tiempo de 2 horas, 23 minutos, 15 segundos, yendo desde el primer momento a la cabeza y sacándole cerca de cuatro minutos a Pro del Joventut Atlètic Sabadell, que fue el segundo clasificado.

UNA MUJER ENTRE LOS CLASIFICADOS

Dentro de las tres primeras horas entraron un total de 26 atletas, siendo muy meritoria la quinceava posición que ocupó

En cuanto a presencia de atletas foráneos hubo dos americanos (Oliu, un catalán que está viviendo en Estados Unidos, y Patterson), un austriaco, un holandés y cinco alemanes.

El Club que desplazó más corredores hasta las pistas del Estadi Pla de la villa fue el Joventut Atlètic Sabadell con más de 20 participantes. Estuvieron presentes en la entrega de los premios, el presidente de la Federación Catalana de Atletismo y el vicepresidente de la Española, señores Garriga Nogués y Sixto, respectivamente.

Nueva iluminación eléctrica en el Campo Municipal de Deportes de Figueres

Será inaugurada el día de Jueves Santo

(De nuestra Redacción, por Joaquim Ballester).- Después de infructuosas tentativas por parte de la directiva figuerense, en contratar a un primera división para inaugurar el nuevo alumbrado eléctrico del campo, se ha decidido que sea el Olot, líder de la Regional Preferente, el que dé la réplica a los "unionistas".

Salvo imponderables de última hora, el encuentro se disputará el día de Jueves Santo a las 20'00 horas de la noche. Aunque el partido será amistoso, se espera una interesante confrontación entre estos dos "gallitos" que, en sus respectivas categorías, marchan al frente de la clasificación.

EL FIGUERES ESTRENARÁ HIMNO

Cuando este periódico habrá salido a la calle, el club local ya tendrá un "himno" dedicado a la entidad. Pues, estaba previsto el estreno en un céntrico local de nuestra ciudad. La música es original del maestro Surell y la letra es obra de Pijoan.

Según noticias que nos han llegado, hay más de tres mil discos grabados con letra y música del himno figuerense. A ver, pues, si al final del campeonato, se canta el alirón con música propia.

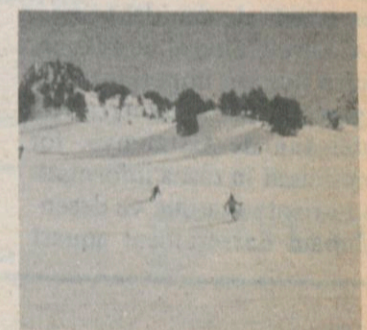
VILARRODA SIGUE SIENDO NOTICIA

Sin tiempo material para poder dar más detalles a nuestros lectores, podemos anticipar que, el jugador Vilarrodá, interesa de verdad al Valencia. Ayer jueves (para el lector), Vilarrodá estaba citado en la capital levantina para entrenarse con el primer equipo valenciano. Marcel Domingo, quería verlo desenvolverse personalmente al lado de los Kempes, Saura, Felman, etc.

Creemos que esta prueba era decisiva para efectuar o no el traspaso del figuerense al club blanco. Por tanto, esperamos ser más explícitos en nuestra próxima aparición.

Suècia, revelació Balanç d'uns Campionats del Món d'Esquí Nòrdic

(De la nostra Redacció, per Albert Gurt).- Encara que la URSS li ha correspost la part del lleó, quant a medalles, als Campionats del Món d'Esquí Nòrdic, celebrats a Lahti — Finlàndia— (no hem d'oblidar que Rússia té en gran part del país característiques nòrdiques), ha estat Suècia, per mitjà de Lundback, la guanyadora de la "prova reina" de l'esquí: els 50 quilòmetres, anomenats "la maratón de la neu". I no tan sols han guanyat els suecs la més llarga distància, sinó que també han guanyat la prova de relleus 4 per 10 quilòmetres, la qual cosa demostra el bon moment de l'equip suec, després d'alguns anys de relativa defallença.

També cal assenyalar que, per primera vegada, s'ha disputat la prova de 20 quilòmetres, guanyada per la soviètica Amosova; que el soviètic Savaliev triomfà en la prova de 30 qms.: que la combinada nòrdica la guanyà l'alemany de l'Est, Winkler, i que el finès Raisanen s'emportà la prova de salts en gran trampolí.

Tot això és el més interessant d'aquests Campionats del Món, celebrats a Finlàndia, país dels mil llacs, de fred, de neu, d'atletes i de profund amor per l'esport pur, tant com els seus aires i la profunditat dels seus boscos.

Millorem el nostre català

Per Maria Lluïsa Rodríguez i Peraferer

Contrasteu el vostre anterior exercici amb els mots següents: afalac, multitud, fred, gat, salut, adob, pedagog, gastat, abric, cub.

PARLA

Potser és la dels verbs, la classe de mots més afectada per l'acció de la llengua veïna.

Aquesta vegada n'estudiarem tres d'incorrectes: "amoldar", "amortiguar" i "apaciguar".

Molts cops hem pogut sentir frases com: "No em sé amoldar a aquest clima", "S'ha sentit el so molt amortiguat", o "Estava molt enfadat, però jo l'he apaciguat". A cada una d'aquestes oracions hi ha, doncs, un verb que cal rebutjar. Haurien de ser: "No em sé emmotllar a aquest clima", "S'ha sentit el so molt esmorteït" i "Estava molt enfadat, però jo l'he apaivagat".

Fóra bo, doncs, que empréssim aquestes tres paraules: **emmotllar**, **esmorteir** i **apaivagar**, per tal d'enriquir el nostre vocabulari.

ESCRIPURA

Continuem amb la lliçó que començarem el dimarts passat. A la fi de paraula, darrera vocal àtona i darrera consonant, s'escriu p o b, c o g, t o d, segons la lletra que portin els femenins o derivats corresponents. Exemples: serp-serpeta, corc-corcat, tast-tastar, àrab-arabesc, naufrag-naufragar, sòlid-solidificar...

Excepcions:

Les primeres persones del present d'indicatiu: prenc, fonc, entenc...

Els mots acabats en -ec, menys els en -leg: mànec, préssec..., però anàleg...

Noteu l'ortografia dels mots següents: la preposició amb, sumand, dividend, subtrahend, baluard, gran...

Exercici: Apliqueu la norma anterior i resolcu les qüestions que vénen a continuació: fos..., llam..., ser..., càsti..., san..., ò-xi..., pren..., suman... baluar..., desfal...

La propera setmana podreu comparar les vostres respostes. Qualsevol dubte que se us pugui presentar, podeu trametre'l a "Millorem el nostre català". 9 PAÍS. Carrer de Lasauca, 21. Figueres.

Llançà

Avui, Heribert Barrera al Centre Cultural

Parlarà sobre

"El moment polític actual"

(Del nostre corresponent).- Avui, divendres, a dos quarts de deu del vespre, al Centre Cultural de Llançà, tindrà lloc un important acte organitzat per l'Esquerra Republicana de Catalunya, tot continuant la tasca informativa i orientativa que ve desenvolupant darrerament aquest

partit a la comarca de l'Alt Empordà.

Hi prendrà part el secretari general de l'ERC i diputat a Corts, Heribert Barrera, qui pronunciarà una conferència sobre el tema "El moment polític actual". Tot seguit, i com a cloenda de l'acte, hi haurà col·loqui.

EN MASSANET DE CABRENYS,

altitud 450 m., a 25 Km. de Figueras y de la Junquera: "URBANIZACION MAS CASANOVA"

Información y venta:

Fincas CASTAÑE Rda. Ferial n.º 23 3.º T/ 50-58-32

Fincas VALLES Monturiol n.º 2 1.º C T/ 50-20-50

Fincas MONTSERRAT Av. José Antonio n.º 37 T/ 50-58-08

Ciclismo

El domingo, por la mañana

"XXI Trofeu Francesc Guillamet i Navarra", en Figueres

(De nuestra Redacción, por Joaquim Balletero).

Una vez más, el C.C. Ampurdanés, organiza su tradicional carrera que lleva el nombre de un malogrado deportista figuerense. Nos referimos al "Trofeu Guillamet", como se le conoce dentro del mundillo ciclista. Al igual que en las anteriores ediciones, esta prueba tendrá lugar el día de San José, por la mañana, aunque este año por ser domingo, será doblemente festivo.

La carrera dará comienzo a las 11'30 horas de la mañana, siendo reservada a la categoría de corredores Aficionados Especial, 1.ª y 2.ª, transcurriendo por el itinerario siguiente: Avda. José Antonio, calles Riumors, San Antonio y Rutlla, con llegada nuevamente a la Avda. José Antonio.

Tendrá una duración de noventa minutos con sprints puntuables cada 10 ms. otorgándose 3,2 y 1 segundo de bonificación en cada uno de ellos, exceptuando el último que será doble. O sea, 6, 4 y 2 segundos, para los tres primeros corredores que pisen la línea de meta.

Los premios en metálico ascienden a la cantidad de 60.000 ptas., pero aparte lo crematístico, habrá diferentes copas para el vencedor de la carrera; para el primer corredor provincial; para el primer Aficionado de 2.ª; para el primer corredor extranjero y también para el segundo clasificado de la

prueba. Y para el primer equipo (formado por tres corredores), el trofeo labrado en bronce de "Amics d'en Francesc Guillamet i Navarra".

Un buen número de clubs

y corredores han prometido su asistencia a la carrera, por lo que se espera que al igual que las restantes adiciones, resulta un éxito en todos los aspectos.

XARXA
CULTURAL S.A.
Ronda del Guinardó, 24 A BARCELONA-12

**UNA CULTURA
EN MARXA
PER A TOT
UN POBLE**

**UNA COLLA DE SERVEIS
CULTURALS A CASA VOSTRA**

US INTERESSA FORMAR PART
D'UN CLUB ON US ENVIEM TRI-
MESTRALMENT INFORMACIO DE
PRODUCTES QUE PODEU ADQUI-
RIR COMODAMENT?

Llibres, discs, cassettes, cartells, ceràmiques,
litografies, joguines i un seguit d'objectes que,
entre nosaltres, en direm «catalanesques».

Doncs no us ho penseu més i poseu-vos en con-
tacte amb nosaltres. Amb una única entrada
de 200 ptes. i una quota mínima de 140 ptes.
mensuals a pagar trimestralment.

NOM.

COGNOMS

CARRER

Tel.

Població

M'hi faig adherent i us envio 200 ptes. d'inscripció per mitjà de:

Taló

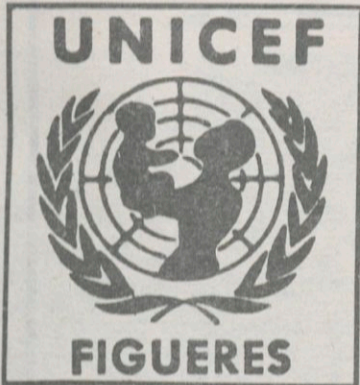
Reembossament

Vull més Informació

Envieu aquest butlletí a l'Apartat de Correus 20038 de Barcelona

Anuncis breves

PISOS NUEVOS EN VENTA Facilidades. Tel. 50.15.42 Situados en distintos puntos de Figueres.

Bolsa de Trabajo

DEMANDAS

SE BUSCA chofer con carnet de 2ª. Razón C/ Julio Garreta nº 18. Telf. 50 38 66.

OFERTAS

AUXILIAR administrativa, desearia trabajo para oficina. Razón 50 57 63.

SE OFRECE señorita para canguro, preferible fines de semana. Tel. 50 57 63.

CHICA para dependienta se ofrece. Razón señorita Fernanda. Tel. 77 03 06.

CHICA AUXILIAR administrativa, hablando francés, desearia trabajo para oficina. Razón Tel. 50 57 63.

AUXILIAR administrativa con experiencia para oficina. Llamar 50 57 63.

SE OFRECE matrimonio,

*****

Cinema Juncària

Divendres, dia 17, nit; dissabte, dia 18, nit; diumenge, dia 19, tarda i nit: "El Castañazo" i "Los buenos días perdidos".

Cinema "Las Vegas"

Dissabte, dia 18, nit; diumenge, dia 19, a partir de dos quarts de quatre de la tarda: "Sexo loco" i "Deseo".

Cinema El Jardí

Diumenge, dia 19, a partir de les quatre de la tarda: "El Castañazo" i "Los buenos días perdidos".

Sala Edison

Dissabte, dia 18, nit; diumenge, dia 19, tarda i nit: "El Francotirador" i "Piedra libre".

Cinema Patronat

Divendres, dia 17, a les 10 de la nit: "La Madriguera". Diumenge, dia 19, a dos quarts de cinc de la tarda: "Tarzán en la India" i "A fuerza de golpes".

Cinema Savoy (Art i assaig)

Fins al 20 de març: "Cowboy de medianoche". (Versió original amb subtítols. Sessions diàries, llevat dels dimarts. Tarda sessió seguida. Nit sessió única, a les 10).

*****

para mantenimiento conservación torre y jardinería. Con vivienda. Optimas referencias. Razón: 50 57 63.

TECNICO ELECTRONICO INDUSTRIAL. (Maestría Industrial) soltero, libre del servicio militar, idiomas inglés y francés, carnet de conducir 2ª, desearia trabajo en el ramo. Tel. 50 57 63.

JOVEN amplias experiencias en ventas, cultura nivel universitario y conocimiento decoración y ebanisteria con amplio local y coche propio desearia trabajo. Razón Tel. 50 57 63.

Espectacles

Metges de guàrdia

Diumenge, dia 19 Dr. Joan Forment C/Peralada, nº 48 Tel 50 14 31

Farmàcies

Dia 17, divendres Soler - Carrer Nou, 22 Dia 1, dissabte Dr. Martin - Rambla, 11 Soler - Carrer Nou, 22 (Només tarda de 4 a 8) Dia 19, diumenge Soler - Carrer Nou, 22 Dia 20, dilluns Dr. Xirau - J. Maragall, 4

Exposicions

Òbanos - Exposició col·lectiva. Art-3 - Jordi Gispert. Pintures. Rhodas - Ayneto. Acuarel·las. Vallès - Col·lectiva. Victòria - Artistes de la galeria: Estrada Vilarrasa, Bofill, Mercader, Molons, Matabosch, Zamora Muñoz, Sarquella.

Biblioteques

Biblioteca Popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5 a 8 de la tarda. Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5,30 a 9. Dissabtes de 10,30 a 1.

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Creu Roja 50 36 50
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guàrdia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08
Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

El temps

marzo	Temperaturas en grados C.		Viento dominante Velocidad Kms/hora		Lluvia en litros por m²	Horas de sol despejado en horas y minutos
	MÁXIMA	MÍNIMA				
Día 11	20	6	SE	1		9'4
Día 12	20'5	10'5	N	10		8
Día 13	14	4	N	30		0
Día 14	12	3'5	Calma		1'2	0'4

Datos facilitados por el Observatorio del Colegio "La Salle" de Figueres.

país
Telèfon
50 57 63

SERVICIO DE EMPLEO Y ACCION FORMATIVA DEL SEAF - PPO. CURSO DE MANTENIMIENTO ELECTRICO.

El comienzo del mismo está previsto dentro de este mes de marzo. Interesados dirigirse a OFICINA DE EMPLEO, Avda. Marignane, 2. Tel: 50.50.49, mañanas de 9 a 15 horas.

Interferències

Tenim por del divendres i la responsabilitat incombeix a "Cantares". Una hora i mitja de qualsevol cosa és massa cosa.

***

Tenim por del dissabte, a causa d'"Informe Semanal". Una hora d'informes és massa informes.

***

I hauriem de tenir por de cada dia de la setmana, per una raó o per una altra. Si es comptessin les hores de badallar que la Tele ens proporciona, n'hi hauria per a demanar a don Pío una indemnització col·lectiva.

***

"Destino Argentina" hauria d'ésser més aviat "Destino Argentona". La petita volada dels seus mantenedors no mereix altra cosa.

F. Garrido Pallardó

Referint-nos a "Estudio Estadio", Juan Antonio Fernández Abajo s'hauria d'escriure Abajo Juan Antonio Fernández. Sí, senyors. Dels minuts de l'espai, ell solet es menja més de la tercera part.

***

"Simplissimus" és pura literatura filmada. Un mal encert propi d'intel·lectuals més partes per la lletra ferida que per la imatge parlada.

***

Veurem si el Segre té millor fortuna que el Noguera. Si no, suggerim el Manol, més aviat inofensiu.

***

Rentar, menjar, beure i jugar són, segons la publicitat televisiva, les quatre columnes de la vida hispànica.

Demografia

Naixements

Raquel Miguel Cerezuela, Maria Deseada Cordero Olmedo, Irene Juandó Beya, Maria Rosa Cufí Astor, Maria Àngels Piñar Mateos, Patricia de los Àngeles Hembra, Raquel Sánchez Gracia, Maria Àngels Soria Donaire, Raúl Ortega González.

Matrimonis

Albert Cufí Navarro - Carmen Benet Campdepadrós.

Obits

Josep Junyent Rabes, Ricard Barneto Martínez, Maria Ascensión Minguez Ballester, Josefa Vidal Sala, Miquel Comas Casellas, Maria Barraseta Corney, Joan Antoni Pérez Moral, Angela Verdguer Pous, Isabel Valls Valls, Josep Carbonell Turbau, Josep Moreno Vallecillo, Pere Comet Teixidor, Rita Soler Pubill.

BUTLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom
Adreça
Població
Forma de pagament
Presentació factura
Gir postal
Taló bancari

Telèfon
Data i signatura

CONDICIONS

6 mesos (50 n.º) 700 ptes.
12 mesos (100 n.º) 1.400 ptes.

El periòdic es reparteix a Figueres a primera hora del matí. Els subscriptors domiciats fora de Figueres pagaran un recàrrec de 100 ptes. (6 mesos) i 200 ptes. (12 mesos), per despeses d'envio.

NOU MAGATZEM A FIGUERES

Distribuïdor de Sanitaris

Roca

Sangrà

scala

Alberch, s. a.

FUSTES:

**FLANDES - PI-OREGÓ
MELIS - ROURE AMERICÀ
PORTES - MOTLLURES
AGLOMERATS - TÀBLEX**

Carretera N. II, Km. 759 - Tels. 505862-505660 - **FIGUERES**